

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 07 февруари 2012 година — Галин Костов/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-62/12)

(2012/С 118/21)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: Галин Костов

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

Трябва ли физическо лице, регистрирано за целите на ДДС поради упражняваната от него дейност като частен съдебен изпълнител, да се счита за данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 9, пар. 1 от Директива 2006/112⁽¹⁾ и задължено да начисли ДДС по смисъла на чл. 193 от Директива 2006/112, по отношение на услуга, която е извършило инцидентно и без връзка с упражняваната от него дейност като частен съдебен изпълнител.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Жалба, подадена на 7 февруари 2012 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-63/12)

(2012/С 118/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J. Currall, J.-P. Kerpenne и D. Martin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2011/866/ЕС на Съвета от 19 декември 2011 година относно предложението на Комисията за регламент на Съвета за адаптиране, считано от 1 юли 2011 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях⁽¹⁾;

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Комисията повдига две твърдения за нарушения, свързани с Приложение XI към Правилника за длъжностните лица.

Първото твърдение за нарушение е свързано с отказа на Съвета да приеме предложеното от Комисията на 24 ноември 2011 г. адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители, в нарушение на метода, приложим за адаптиране през период от осем години, завършващ на 31 декември 2012 г. С това твърдение за нарушение Комисията повдига главно правно основание, изведено от злоупотреба с власт и нарушение на пределите на компетентност на Съвета, както и правно основание при условията на евентуалност, изведено от нарушение на условията за прилагане на член 10 от Приложение XI към Правилника за длъжностните лица. Главното правно основание се отнася до факта, че на практика самият Съвет е приложил член 10, но той е направил това в нарушение на изискуемите институционални условия; така Съветът нарушил, от една страна, член 65 от Правилника, и от друга страна, членове 3 и 10 от Приложение XI. С правното основание при условията на евентуалност Комисията сочи, че при всички случаи през 2011 г. материалноправните условия за прилагането на член 10 не били налице, както впрочем е видно от два икономически доклада, които тя е представила на Съвета по негово искане. Тя счита също, че Съветът не е мотивирал надлежно своето решение.

Второто правно основание се отнася до отказа на Съвета да адаптира корекционните коефициенти, които трябва да се приложат към тези възнаграждения и пенсии, в зависимост от различните места на работа и места на пребиваване на заинтересованите лица. Според първото правно основание на това твърдение за нарушение този отказ е в разрез с член 64 от Правилника, както и с членове 1 и 3 от Приложение XI към него. С второто правно основание Комисията сочи, че този отказ е напълно лишен от мотиви в нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 341, стр. 54.

Жалба, подадена на 9 февруари 2012 г. — Съвет на Европейския съюз/Европейска комисия

(Дело С-66/12)

(2012/С 118/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и J. Herrmann)